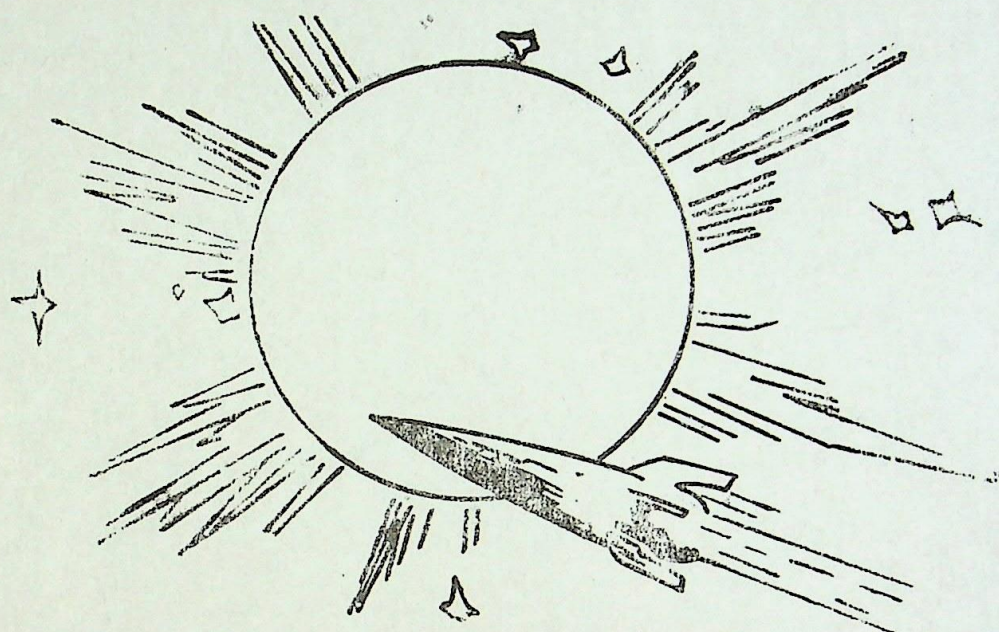

Голод на Сумщині у 1932-1933 роках

31

Вірш Л. Дідоренко із сер. Краснопілля
в газеті "Перемога" - "Стрігала мати
поїзди".

ПАПКА ДЛЯ ПАПЕРІВ

11 лютого 1989 року
1 документ
2 аркуші

ПЕРЕМОГА

СУБОТА,

II

ЛЮТОГО

1989 року

№ 19 (7476)

Ціна 3 коп.

ОРГАН КРАСНОПІЛЬСЬКОГО РАЙОННОГО КОМПІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ
УКРАЇНИ І РАЙОННОЇ РАДИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ СУМСЬКОЇ ОБЛАСТІ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ
З 23 ЛЮТОГО 1932 РОКУ

НАЗУСТРІЧ ВИБОРАМ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ СРСР

ЗВІТУЮТЬ ХАРЧОВИКИ

По-ударному трудяться у четвертому році п'ятирічки працівники нашого заводу. Готуючи гідну зустріч виборам народних депутатів СРСР, колектив перевиконав завдання першого місяця з усіх планово-економічних показників. Майже на 6 тисяч карбованців більше, ніж зобов'язувалися, виробив він продукції.

Вагомий внесок в успіх заводу зробив цех безалкогольних напоїв. До цього причетний кожен член колективу. Всі працюють на совість, і все ж найсумліннішими тут вважають В. В. Снісаренко, Н. П. Власову та С. М. Старостенко.

Віра Вікторівна Снісаренко очолює бригаду цеху. Надія Пилипівна Власова — член її бригади. Обидві жінки більше

20 років свого життя віддали рідному заводу. В усьому намагаються брати приклад з своїх старших подруг молодий комуніст Світлана Миколаївна Старостенко. Вона оволоділа кількома суміжними спеціальностями. Хоча цех працює на повну потужність, він ще не в змозі задовольнити попит населення у своїй продукції. В цьому місяці розпочнеться його реконструкція. Завдяки їй обсяг продукції цеху значно зросте.

Вчора десять працівників заводу вирушили у туристичну подорож. За сумлінну роботу їх премійовано безкоштовними путівками до міста-героя Севастополя.

А. ШАПОВАЛ,
директор Краснопільського заводу продоварів.

МЕЗЕНІВСЬКІ АКЦІОНЕРИ

Залучити трудові збереження працівників господарства до виробництва сільськогосподарської продукції — таку мету ставить акціонерне товариство радгоспу Мезенівського цукрокомбінату, що тільки-но розпочало свою діяльність. Членами товариства вже стали сім чоловік — це працівники цукрокомбінату.

Як кажуть, нове — це добре забуте старе. В історії нашої країни акціонерні товариства вже існували, в період нової економічної політики вони зробили певний вклад в розвиток і зміцнення економіки. Згадали ми цей вид господарювання нині не випадково. Перебудова, яка розгорнулася в економіці країни, передбачає широке залучення народних мас до управління виробництвом.

Акціонерне товариство, членом якого став і я, планувало створити невеличку, на 15—20 корів, молочнотварну ферму. Кошти на організацію виробництва, придбання худоби, кормів, оренду чи будівництво приміщення, оснащення ферми, утримання доярки надійдуть від членів товариства. Кожен має внести

певну суму коштів. Продукцію молочнотварної ферми акціонерне товариство буде продавати радгоспу. Гроші за здане молоко, телят будемо розподіляти таким чином: частину на розвиток виробництва, решта розподіляється між членами товариства в залежності від їх трудового внеску.

Корми плануємо заготовляти самостійно. Сіно, приміром, заготовимо з невідь. Інші корми будемо вирощувати, для цього візьмемо в оренду певну кількість радгоспної землі.

Звичайно, зараз передбачити всі питання, які доведеться вирішувати товариству, важко. Будуть виникати проблеми, бо справа хоч і не нова, але добре забута. Важливо, щоб в колеса акціонерного товариства ніхто не намагався вставляти палиці, бо, безперечно, ця справа вигідна і державі, і людям. Вона поводить нас до розвитку господарства, пробуджує їх ініціативу.

Г. НОВАК,
секретар парторганізації
Мезенівського цукрокомбінату.

ЩО ХВИЛЮЄ ВИБОРЦІВ?

У ході виборчої кампанії у кожному агітаційно-пропагандистському центрі ведеться журнал обліку зауважень, пропозицій виборців. Багато в'їдливих критиків Краснопілляського агітаційно-пропагандистського центру порушують питання про благоустрій урочища Бабачина. Ось яку думку висловила жителька Краснопілля Ганна Миколаївна Назаренко.

— Багато разів у районній газеті йшла мова про те, що урочище Бабачина у занедбаному стані, там практично не можна відпочивати людям.

Запам'яталася кореспонденція О. Шкирі, яку схвалило багато читачів. Однак і після цього виступу на Бабачині не сталося ніяких змін. А тут же можна було б влаштувати і човнову станцію, і місця торгівлі, для ігор дітей і т. д.

Наближається весна, а за нею прийде літо — пора відпочинку. А тому виникає думка — де ж подихати свіжим повітрям, погрітися на гарячому пісочку, викупатися.

Чому за довгі роки керівники селища не спроможуться довести до кінця справу благоустрою Бабачини, обходяться половинчастими заходами?

У механізатора колгоспу «Батьківщина» Івана Васильовича Карпенка безперечний авторитет майстра своєї справи. За ним закріплено трактор Т-150, зернозбиральний комбайн і він всьому дає лад. Добре розуміється на техніці, високопродуктивно використовує її на колгоспних полях.
На знімку: І. В. КАРПЕНКО.

Фото В. Підпригори.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ ТЕХНІЦІ — НАДІЙНУ ПІДГОТОВКУ

ЗНАРЯДДА ВИВОДЯТЬ В ПОЛЕ

Хоча за календарем тільки йде лютий, а механізатори нашого колгоспу уже живуть весняними турботами. Не чекаючи доки розтане останній сніг, вони по мерзлоті виводять в поле ґрунтообробні знаряддя. Золоті середжухи там шлейфи, борони, останні агрегують.

Поряд з цим ні на мить не спадає напруга у майстерні. Згідно з графіком ведеться ремонт тракторів, сільськогосподарських машин. У районному ремонтно-транспортному підприємстві нині лагодяться три трактори, ще один Т-40, який підлягає капітальному ремонту, знаходиться у Сумському РТП. А 6 тракторів при плані 5 уже вийшли з майстерень. На кілька днів раніше строку полагодив свій ДТ-75 Василь Михайлович Хухрянський, 3

випередженням графіка ремонтує нині трактор Т-74 інший механізатор Микола Ілл'яч Дубина.

Водночас займаються підготовкою збиральної техніки. На лінійку готовності поставили уже 5 зернозбиральних комбайнів, кормозбиральні КСК-100, бурякозбиральний КС-65-02 та деякі інші складні сільгоспмашини. Серед тих, хто йде в авангарді соціалістичного змагання за вчасну і якісну підготовку сільгоспінвентаря, називають механізаторів Павла Петровича Рибіна, Миколу Тимофійовича Щербака, Анатолія Вікторовича Рибіна та інших.

І. КОЛЕСНИК,
в. о. головного інженера-механіка колгоспу імені
Григор'євського.

ЧИ ВАРТО ЖАРТУВАТИ?

Наскільки відомо, головний інженер-механік колгоспу «Комунар» М. І. Рябиченко

схильний до гумору і ніколи не мине нагоди пожартувати. Ріска в характері людини, звичайно, непогана. Біда лише в тому, що Микола Іванович нерідко й серйозно сприймає за жарт. Весна на порозі, а в колгоспі й досі розкачуються

з ремонтом техніки, однак Рябиченко не втрачає бадьорого настрою, силіс до тепами, немовби, горіхами з мішка. Занадто кольоровими фарбами змалював головний спеціаліст господарства хід підготовки сільськогосподарської техніки у авіренному йому виробничому підрозділі. За його словами виходило, що механізатори хоч сьогодні ладні вийти в поле. На ділі ж виявляється процент готов-

ності тракторів в колгоспі найнижчий у районі і обмежується лише цифрою 67. Починаючи з жовтня минулого року, тобто з того моменту, коли у Малій Рибіці взяли за підготовку техніки, тут спромоглися відремонтувати лише 9 тракторів. Ще 10 знаходяться у ремонтних майстернях і коли вони вийдуть з ремонту, ніхто не знає. Про організацію соці-

ПО КРАЇНІ РІДНІЙ

Муром (Владимирська область). Новий автомобільний радіоприймач «Былна-315» поставлений на поточкове виробництво місцевим радіозаводом. Ця модель створена на новій елементарній базі, яка повністю відповідає стандартам, прийнятим у РЄВ. Замість звичайного індикаторного настроювання застосована електронна шкала. Новинка відзначається також сучасним дизайном. Сімферополь. Відразу

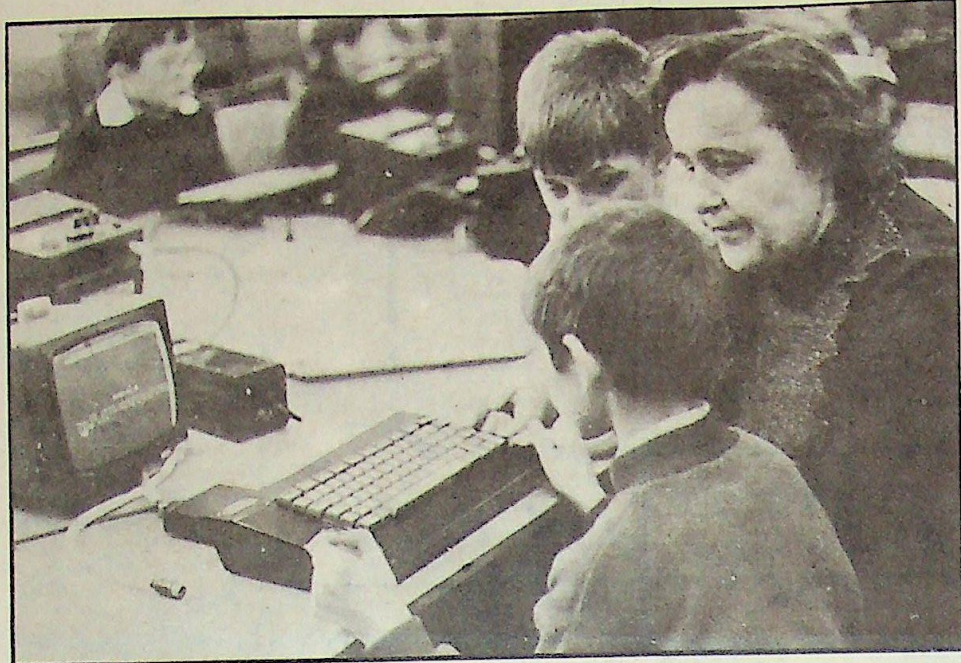
14 сімей звернулись до правління колгоспу «Перемога» Бахчисарайського району з проханням переселити їх з багатоповерхових будинків у котеджі. Селяни знову повертаються на землю як її справжні господарі. Життя своє вони хочуть влаштувати так, як це було заведено споконвіку: сад і город поруч з будинком, господарські будівлі. Ось чому тут не гаючись, приступили до спорудження нових котеджів, для цього є надійна матеріальна база. На спорудження об'єктів соціально-побутового і культурного призначення в колгоспі щороку виділяють мільйон карбованців.

Баку. Найбільше на Каспійському морі родовище нафти — імені 28 квітня виявилось природним сховищем і покладів природного газу. Це вдалось встановити буровій партії, яка проклала пошукову свердловину завглибшки 4350 метрів. З ствола, який пішов в надра з плавучої бурової платформи «Каспромнафта», одержано фонтан природного газу дебітом 80 тисяч кубометрів на добу. Пройдена на місяць раніше від запланованого, свердловина дала розвідникам надр три мільйони карбованців прибутку.

Ташкент. На Ангренському керамічному комбінаті виведена на проектну потужність лінія по випуску фасадної облицювальної плитки. З нового конвейєра щороку сходиться понад 200 тисяч квадратних метрів дефіцитного матеріалу. Великі партії плитки направляють будівельникам, які відбудовують міста і селища Вірменії й Таджикистану. На конвейєрі виконуватиметься весь технологічний цикл: від випалу сировини до покриття плитки високоякісною глазур'ю.

(ТАРС—РАТАУ).

МАЙСТРИ ПЕДАГОГІЧНОЇ СПРАВИ

На екрані комп'ютера з'явилися сплетіння веселкових написів, а потім якусь мить відобразило зображення п'ятірки.

— Вітаю, — звернулася до білочубого хлопця Р. Ю. Купченко. — Як бачиш твою відповідь заслужує найвищої оцінки.

Очі дитини заискрилися радістю: видно було, що він задовольнений своєю відповіддю, оцінкою і такою похвалою учительки. Та кому і не буде приємним чаклувати біля комп'ютера, складати відповідь, яка, звичайно, базується на сумлінній підготовці з тієї чи іншої теми, а потім вкладати її у програму і чекати, коли надійде оте чарівне «відмінно».

Різнорічність форми і методів викладання в своїй педагогічній діяльності учителька біології Краснопольської середньої школи Раїса Юхимівна Купченко. І не випадково. Адже вона належить саме до тих освітян, яких ніколи не покидає творча ініціатива та почуття глибокої відповідальності за якість навчання і виховання дітей. Основною системою в роботі Р. Ю. Купченко є розвиток здібностей учнів, вироблення їх інтересу до біології, любові до рідного краю. Коротше кажучи, в її діяльності знаходять свої відображення завдання, які поставив Всесоюзний з'їзд учителів.

— Упевнена, що навчально-виховний процес буде успішним тоді, якщо для уроків створена хороша навчально-матеріальна база з предмету, — говорить Раїса Юхимівна. Підтвердження цих слів є те, що кабінет біології в школі — справжній творчий лабораторія вчителя. Тут зібраний необхідний матеріал для вивчення курсу біології, багато якого Раїса Юхимівна виготовила разом з учнями.

До кожної теми у неї розроблені тематичні карти, інструкційні картки. За ними

вона проводить лабораторні та практичні роботи, екскурсії, літні завдання. Завдяки цьому учні навчаються бачити у природі рослину, як цілісний живий організм, вивчають її будову, фізіологічні функції у тісному взаємозв'язку з навколишнім середовищем. А заодно у них виробляється потреба і вміння захистити її.

Р. Ю. Купченко прагне

нованих сортів сільськогосподарських культур, вільно оперують цифровими даними з урожайності зернових, технічних, овочевих культур у місцевому колгоспі мені Володимир Ілліч. Вони не тільки знають а й самі беруть активну участь у їх вирощуванні. Входячи до складу учнівської виробничої бригади, постійно виконують дослідні роботи.

СВІТЛО ЧИСТОГО ДЖЕРЕЛА

щоб кожен урок був ефективним, запам'ятався підліткови. На основі досвіду відомого в країні учителя-новатора С. М. Лисенкової вона також вносить корективи у навчальну програму і, звісно, добивається стійкого засвоєння матеріалу учнями. Так, у 5 класі протягом першої чверті Раїса Юхимівна провела уроки-екскурсії з усіх тем, пов'язаних з будовою квіткової рослини. Вони мали лабораторно-практичний спрямований, а заодно виховували у дітей любов до прекрасного, вчили берегти рідну природу, виробляли навички вірно поводити себе в ній. На кожному уроці звучали подібні цьому слова: «Погляньте, яка різноманітність... Знайдіть в природі і порівняйте...»

З ініціативи Раїси Юхимівни у школі створено екологічний зал. На його базі скоординована природоохоронна робота з учнями. Тому і не дивно, що юні біологи добре обізнані з характеристиками райо-

Раїса Юхимівна успішно впроваджує у роботу і досвід вчительки з Одеської області М. П. Гузика, який тісно поєднує лекційно-семінарську систему навчання і дійсно, груповий метод діяльності привчає учнів до самостійності, вміння працювати з підручником, виконувати різні узагальнення, висновки.

— Його застосування передусім велика робота, — розповідає вчителька. — Готуються групи, до яких входить 3—4 учні, визначається учень-консультант. Потім підбираються теми, за якими і працюють ці групи. Тут і робота з підручником за інструктивною картою, і перегляд кінофільму чи діафільму з наступним узагальненням. Проводиться немало лабораторних робіт з мікроскопом, або гербарним матеріалом, розв'язуються біологічні задачі, кросворди, будуються схематики. Щоб піднести в учнів активність, — підкреслює Р. Ю. Купченко, — обов'язково використовую проблемні

методи викладу і закріплення нового матеріалу.

Так, Раїса Юхимівна постійно у пошуках тих форм роботи на уроці, які не залишають байдужими жодного учня. Яким захопленням свіглилися очі п'ятикласників, коли учителька при вивченні теми «Внутрішня будова листка» повила їх у світ казки. Всі діти перетворилися у маленьких чародіїв, їм не бракувало допитливості. Ось тут вперше дізналися про найважливіший процес на Землі, як фотосинтез.

Розповідь-казка базувалася вже на засвоєному матеріалі, лише деякі доповнення, а тому всі виявили себе не поганими мандрівниками. Демонструючи, звичайно, доводилося блукати у цих загадкових лабіринтах, але під умілим керівництвом Раїси Юхимівни швидко знаходили вірну стежину. І, як результат, одна з найважливіших і нелегких тем «Фотосинтез» п'ятикласниками була добре засвоєна. А переконалися учні у цьому самі на уроці, який пройшов не як завжди в кабінеті біології, а в кабінеті інформатики і обчислювальної техніки. Зосереджені сиділи діти за пультом управління комп'ютерів, де вчителем була запропонована тема «Листок». Злегка натискаючи на кнопки — і машина фіксує правильність відповіді у кожного з учнів, а потім і оцінка. виставлена комп'ютером. В основному це були «п'ятірки» і «чотвірки».

Творча діяльність Р. Ю. Купченко не залишається у стінах своєї школи. Вона хоче ділитися досвідом своєї роботи з учителями району, області, проводить відрізки уроки, виступає на семінарах, консультує молодих колег. Послідовниками її досвіду стає все більше і більше педагогів.

Велика ерудиція, сміливий політ творчої думки, вміння трудитися, успіхи її вихованців — все це ставить Раїсу Юхимівну в число тих, хто включився в активну роботу по перебудові школи.

— Бути серед вихованців на рівні — говорить Р. Ю. Купченко, — дозволяє мені вирішувати все те, що намічаю. А знаєте — у її очах з'являються блискітки, наче у того хлоп'яти, що одержав п'ятірку, — вирішили з юними природолюбамі нинішньої весни розпочати операцію «Джерело». Хочемо очистити криниці у нашому краї. Непогана справа. А кому ж як не нам знаходити джерела які змусилися, і очищати?

Так, джерела повинні бути чисті. Як і серце вчителя, яку так широк поважають учні школи. А світло чистого джерела не можна не помітити, не можна обійти.

Л. ДИДОРЕНКО, завідувач методкабінетом райвідділу народної освіти.

На знімку: Р. Ю. КУПЧЕНКО на одному з уроків у кабінеті інформатики і обчислювальної техніки.

Фото Г. Остапенка.

ВІСТІ З ШКОЛИ

НА ПАМ'ЯТНИК ВОЇНАМ-ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТАМ

Воїни-інтернаціоналісти Сумщини виступили з ініціативою увічнити в мармурі пам'ять про загиблих земляків в Афганістані. З усіх комсомольських організацій надіають кошти до Житлосоцбанку обласного центру на рахунок № 100700332.

Ми, учні Славгородської середньої школи, вирішили внести і свою частку в рахунок пам'яті. Наш випускник Анатолій Веригін віддав своє життя за мир і щастя афганського народу. Плануємо провести ярмарок солідарнос-

ті, суботник, платні концерти. Всі зароблені кошти перерахуємо на спорудження пам'ятника.

Звертаємося до всієї молоді району з закликом зібрати кошти і перерахувати їх на рахунок № 100700332. В цьому наш святий обов'язок. Адже серед імен загиблих шість належать і хлопцям з нашого району.

Т. СОСНЕНКО,

секретар комітету комсомолу Славгородської середньої школи.

ЗУСТРІЧ ВИПУСКНИКІВ ШКОЛИ

У нашій школі цього вечора знову скликав вальс колишніх випускників. На зустрічі виступили колишні випускники агроном колгоспу імені Леніна Віктор Павлович Гудименко, студент шостого курсу Харківського медичного інституту Олександр Пісний, учень Старооскольського геологорозвідального технікуму Віктор Коваленко, студент колгоспу імені Гривенського, студент Харківського сільськогосподарського інституту Сергій Козак, ком-

байнер колгоспу імені Леніна Костянтин Маус.

Вони розповіли про своє життя, поділилися планами, відповіли на численні запитання учнів.

Учасники зустрічі з великим задоволенням взяли участь у змаганнях команди веселих і винахідливих.

Л. МАНДРИЧЕНКО,

організатор позакласної і позашкільної роботи Ряснянської середньої школи.

ВРУЧЕНІ ПАСПОРТИ

Однією з найзначиміших подій в житті кожної молодої людини є одержання паспорта. Нещодавно в урочистій обстановці їх вручили групі десятикласників нашої школи. Старшокласники тепло

поздоровили їх перша вчителька, ветеран праці В. Я. Головльова, товариші.

В. СІНАТРОВА,

учениця Великобродської середньої школи юнкор

ЕКРАН ДІЄВОСТІ «ПЕРЕМОГИ»

У районних газеті від 7 січня цього року було вміщено статтю «Трактори ремонтуються, комбайни стоять на приколів». У ній піддавався критиці радгосп Грязнянського цукрокомбінату за зволікання з підготовкою до роботи зернозбиральних комбайнів.

Як повідомив редакцію головний інженер-механік радгоспу М. І. Чоботок, з виступу газети зроблено необхідні висновки. На даний період відремонтовано 5 зернозбиральних комбайнів, ще 1 знаходиться в ремонті.

ХОЧ ЛИСТИ НЕ НАДРУКОВАНІ

Група ветеранів Великої Вітчизняної війни з села Малої Рибиці у листі до редакції розповіла про деякі проблеми забезпечення їх паливом. Як повідомила нас голова ви-

конкому сільської Ради народних депутатів К. П. Бортник, порушені питання взято на контроль. Вони обговорені на зборах ветеранів війни і праці. Після одержання нарядів на дрова виконком подаватиме допомогу у їх заведенні копішним фронтівиком. Правління колгоспу «Комунар» закріплено постійний автомобіль для заведення вугілля з паливного магазину.

Жителька Миропілья В. М. Гончаренко написала до редакції про грубість з боку продавця магазину «Товари повсякденного попиту» № 2 Миропільського ССТ А. П. Тертичної, порушення нею правил радянської торгівлі. Копіє лист було надіслано для вжиття заходів керівником Миропільського споживчого товариства. Як повідомила

редакція: голова правління споживчого товариства А. Ф. Гейко, факти, наведені в листі, підтвердилися. Поведінку продавця обговорено на засіданні правління споживчого товариства 1 лютого ц. р. За допущені порушення правил торгівлі продавцю А. П. Тертичній оголошено догану. Вона також позбавлена прогресивної доплати за січень.

НА ДОПОМОГУ ПОЛІТІНФОРМАТОРАМ, АГІТАТОРАМ

Примірна тематика виступів

З ПИТАНЬ ПОЛІТИЧНОГО ЖИТТЯ КРАЇНИ

Через демократію — до правової держави (до виборів у народні депутати СРСР).

ЛІТЕРАТУРА: «Коммунист», 1988, № 18, «Агитатор», 1989, № 1, № 2, «Політичне образование», 1988, № 17, «Під прапором ленінізму», 1989, № 1, «Правда», 1989, 11, 13, 15 січня; «Ленінська правда», 1988, 16, 31 грудня, 1989, 4, 13, 14 січня.

Щоб у селі жилося краще (проблеми соціальної перебудови села).

ЛІТЕРАТУРА: «Агитатор», № 1, 1989, № 2, Місцевий матеріал.

На вахті соціалізму і миру (до Дня Радянської Армії, Військово-Морської Флоту).

ЛІТЕРАТУРА: «Агитатор», 1989, № 2, «Під прапором ленінізму».

З ПИТАНЬ ЕКОНОМІЧНОГО ЖИТТЯ КРАЇНИ

Якість продукції: роль робітників.

ЛІТЕРАТУРА: «Агитатор», 1989, № 1, Місцевий матеріал.

Удосконалювати управління агропромисловим комплексом (за матеріалами ЦК КПРС).

ЛІТЕРАТУРА: «Правда», 1989, 15 січня; «Известия», 1989, 15 січня; «Ленінська правда», 1989, 17, 18, 27, 28 січня. Місцевий матеріал.

Прискорити поворот економіки до людини.

ЛІТЕРАТУРА: «Правда», 1989, 22 січня; «Известия», 1989, 22 січня; «Ленінська правда», 1989, 25, 27 січня; «Агитатор», 1989, № 1.

Продовольча програма: як вона вирішується?

ЛІТЕРАТУРА: «Агитатор», 1989, № 2, «Ленінська правда», 1989, 27, 29 січня. Місцевий матеріал.

З ПИТАНЬ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ КНРС І МІЖНАРОДНОГО СТАНОВИЩА

У пошуку мирних шляхів. ЛІТЕРАТУРА: «Під прапором ленінізму», 1989, № 2, «За рубежом», 1989, № 4.

РЕВ: підсумки, проблеми, перспективи (до 40-річчя утворення РЕВ).

ЛІТЕРАТУРА: «Під прапором ленінізму», 1988, № 24, «Правда», 1988, 9 січня; «Соціалістическая индустрия», 1989, 31 січня.

Про Америку і американців: як вони працюють?

ЛІТЕРАТУРА: «Агитатор», 1989, № 1.

З ПИТАНЬ КУЛЬТУРИ І КОМУНІСТИЧНОЇ МОРАЛІ

Нарощувати інтелектуальний потенціал перебудови (за матеріалами зустрічі М. С. Горбачова з дітями науки і культури).

ЛІТЕРАТУРА: «Правда», 1989, 9 січня; «Ленінська правда», 1989, 10 січня.

Чи усвідомлюємо ми національну культуру як цінність?

ЛІТЕРАТУРА: «Коммунист», 1989, № 1. Земля, екологія, перебудова (пленум правління Спілки письменників СРСР).

ЛІТЕРАТУРА: «Літературна газета», 1989, 25 січня; «Ленінська правда», 1989, 29 січня. Місцевий матеріал.

Освіченість професіоналізм і перебудова.

ЛІТЕРАТУРА: «Коммунист», 1988, № 18, «Правда», 1989, 20 січня.

Наші діти.

ЛІТЕРАТУРА: «Агитатор», 1989, № 1, «Трезвость и культуром», 1988, № 12, «Під прапором ленінізму», 1989, № 1.

ІДЕОЛОГІЧНИЙ ВІДДІЛ РАЙКОМУ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ

ДБАТИ ПРО ВІДДАЧУ ЗЕМЛІ

НАДОЛУЖУВАТИ ЗАВЖДИ ВАЖКО

Працівники рослинницької галузі нашого господарства в минулому році дещо здали позиції. Так, наприклад, зернових одержано по 23,4 центнера, тоді як в цілому по району цей показник склав 24,5 центнера. Нічим похвалитися буряковою — зібрано по 217 центнерів цукрових буряків на гектарі. В чому ж причина градації? Відповідь однозначна — низький рівень культури землеробства. І передусім, винні в цьому ми, агрономічні спеціалісти, кадри середньої ланки. Механізатори не стали працювати гірше, не втратили вони й набутого досвіду вирощування сільгоспкультур. Втрачається врожай через недостатнє внесення органічних добрив, невміле застосування мінеральних, порушення технології вирощування цих культур, недотримання сівозміни і, звичайно ж, провадження в підготовці, оновленні насіннєвого фонду.

Нас глибоко хвилює те, що в нашому колгоспі чи не найбільший дефіцит гумусу в ґрунті. За один рік прогресуючий процес виснаження землі не припиниш, становище не виправиш. Потрібна цілеспрямована колітка робота в цьому напрямі. В минулому році, наприклад, в питанні підвищення родючості ґрунту в спрацювали дуже погано. На гектар озанки внесено лише по 3 тонни органіки при нормі 12—14. А бували роки, коли вносили на гектар її по 8 і більше тонн. В нинішньому році прагнемо виповнити становище. Зараз для механізованого загону родючості гаюча пора — необхідно впровадити із завданням двоїсячника по вивезенню органічних добрив, не завалити кварталний план. А він наповнений. Потрібно вдатися до спортувати і закласти на зберігання 18 тисяч тонн органіки. Треба сказати прямо: не все йде в цій роботі гладко. Не використовується для цього два потужні трактори К-701. Незважаючи на всі зусилля інженерної служби, ніяк не можемо дістати для них акмулятори. Інші потрібні запасні деталі і така картина спостерігається трі-

тий рік. Найпростіші підрахунки показують, що такими двома тракторами можна везти за два місяці щонайменше 4 тисячі тонн органічних добрив.

Наше господарство не з малих. Маємо 8800 гектарів сільгоспугідь, з них 5374 гектари орної землі. І хоча взято курс на зменшення внесення мінеральних добрив, без них поки що не обійтись. Та ось біда, зберігати їх так як слід не маємо можливості. Використовуємо для цього пристосовані приміщення на першій і четвертій виробничих ділянках. А ось питання будівництва нового стаціонарного ніяк не вирішимо. Виготовлено вже і документація. Але внесення його в титульний список на будівництво повисло в повітрі, і коли це буде зроблено, невідомо.

Немало зробили для підготовки посівного матеріалу, доведення його до високих посівних кондицій. Майже весь маємо його першого класу. Завозимо насіння цукрових буряків. Вже придбали його 55 центнерів. Перевагу віддаємо обробленому фуражом. Маємо намір засіяти ним 400 гектарів з 750 планових.

Головним шляхом поліпшення становища в рослинницькій галузі є впровадження орендного підряду. Якраз підтвердження цього успіхи роботи орендної ланки Г. М. Павлова з колгоспу «Заповіт Леніна». Тоді як в тваринництві, хоч із потугами оренда впроваджується, в рослинницькій галузі й до цього часу не створено жодного орендного колективу. Щоправда, йде підготовка роботи по переведенню на орендний підрид тракторної бригади № 2. Звичайно, поспішати в цій справі не можна, але й зеолікати теж.

Складні і відповідальні завдання стоять перед працівниками рослинництва в нинішньому році. Багато належить попрацювати, щоб корінним чином змінити становище на краще. Здійснити це можливо, лише об'єднавши зусилля.

І. ЗЕЛЕНСЬКИЙ,
головний агроном колгоспу «Родина»

Щовечора поспішають виборці до агітаційно-пропагандистського центру, який розташований у Краснопілськом Палаці культури. Тут для них у читальному залі обладнані спеціальні куточки, полиці, де розташовані друковані матеріали, що розповідають про радянську виборчу систему, Закон СРСР про вибори народних депутатів, Звернення ЦК КПРС до партії, радянського народу тощо. Підготовлено також довідковий матеріал про результати праці трудівників району у третьому році п'ятирічки. Чимало знаходиться публікацій про передвиборну роботу, реєстрацію кандидатів у народні депутати по Охтирському територіальному виборчому округу № 513, Сумському національно-територіальному виборчому округу № 56.

Обладнано і куточок «На допомогу молодому виборцю».

На знімку: агітатор А. М. НАЗАРЕНКО (зліва) знайомить відвідувачів із особливостями нинішньої виборчої кампанії.

Фото В. Підпригори.

БЕСІДА НА МІЖНАРОДНІ ТЕМИ

РЕВ відзначає ювілей

В робочій атмосфері, під час зацікавленого обговорення складних питань, перебування механізму багатостороннього співробітництва на засіданні виконкому, що проходило в ці дні, зустріла своє 40-річчя Рада Економічної Взаємодопомоги. І хоча в ювілейні дні не можна було, звичайно, обійтись без урочистого засідання, дух діловитості явно переважував над духом парадності.

Це закономірно, бо перебудова, що прийшла в РЕВ, висуває на перший план насушлині завдання і проблеми, які треба розв'язувати швидко і ефективно. Економічний прогрес країн РЕВ незаперечний. Тепер РЕВ — це десята частина населення світу. В той же час на країни співдружності припадає чверть світового національного доходу, третина світового промислового виробництва. Та є й інші цифри, які викликають занепокоєність. Незважаючи на всі комплексні і галузеві інтеграційні програми минулих років, частка кооперованої продукції в усьому сві-

нішньоекономічному обміні в РЕВ становить лише 7—10 процентів у той час як у країнах Європейського Економічного Співтовариства (ЄЕС) — понад сорок. Відвічі вища в наших країнах енергоємність і в 1,7 раза — матеріаломісткість виготовлюваної продукції. А суспільна продуктивність праці становить лише 60 процентів від тієї, що в державах ЄЕС.

На розгортання справжньої інтеграції, яка спирається на прями зв'язки підприємств та об'єднань, на розвиток соціалістичних ринкових відносин, створення умов для вільного переміщення товарів і послуг між країнами спрямовано тепер основні зусилля органів Ради. Одночасно пильна увага приділяється розвитку науки і техніки, виконанню Комплексної програми науково-технічного прогресу (КП НТП) країн — членів РЕВ до 2000 року. За останні роки по всіх п'яти пріоритетних напрямках цієї програми одержано багато розробок, які обіцяють мільярдний ефект. Однак,

як і раніше, вкрай важко йде їх впровадження у виробництво. Щоб прискорити справу, робота по виконанню КП НТП концентрується на великих цільових проектах, таких як створення високо-ефективних двигунів на основі керамічних матеріалів, ресурсозберігаючих технологій, біотехнологічних препаратів, які різко підвищують продуктивність сільськогосподарських культур. Здійснення цих проектів не тільки дасть значний ефект провідним галузям виробництва, а й допоможе підняти впровадження розробок по інших напрямках комплексної програми.

Триває новаторський пошук у галузі валютно-фінансових відносин з метою досягати спочатку часткової, а потім і повної оборотності перевідного карбованця, підвищення ефективності кредитів, що виділяються в рамках РЕВ, розширення використання національних валют у розрахунках за прямими зв'язками.

Перебудова в РЕВ лише починається. Цей процес потребує не тільки часу, а й збігу

позицій та інтересів усіх 10 країн, визрівання у них відповідних внутрішніх умов. Тому напевно чи можна чекати негайного ефекту від рішень, що приймаються зараз. Але відрадно, що за останні місяці відчувається все більш зацікавлений підхід усіх країн Ради до нових завдань, прагнення послідовно здійснювати прийняті рішення.

Про це говорять і результати останнього засідання виконкому, на якому було затверджено нові погоджені заходи щодо прискорення науково-технічного прогресу, розвитку прямих зв'язків. Прийнято пропозицію радянської сторони про розширення гласності в діяльності РЕВ, яка передбачає розсекречування багатьох питань. Як відзначалося на виконкомі, це сприятиме не тільки кращому ознайомленню громадськості з діяльністю Ради, а й збагаченню співробітництва новими ідеями і конструктивними пропозиціями, виявленню та усуненню недоліків в роботі РЕВ.

А. КОНДРАШОВ,

Зберегти народне добро

Останнім часом в нашому районі посилюється боротьба за охорону народного добра від розкрадання та пожежі. При підведенні підсумків соціалістичного змагання за минулий рік кращими визнані первинні добровільні протипожежні товариства колгоспів імені Мічуріна, імені Паризької комуні, імені Ілліча. Голови цих товариств з почуттям високої відповідальності ставляться до виконання своїх обов'язків. І, як результат, протягом декількох років тут не виникають пожежі. У нинішній час організовано чергування членів правління колгоспу для перевірки роботи сторожів.

Хотілося, щоб позитивний досвід організації роботи пожежно-сторожової охорони перейняли у всіх господарствах району, а також на підприємствах та в організаціях району. Турбота про збереження народного добра від пожежі та розкрадання повинна стати правилом у повсякденній діяльності.

Але в раді господарств району мають місце істотні

недоліки в організації пожежно-сторожової охорони. Не всі усвідомили, що пожежа — не випадковість, а наслідок безгосподарності, безпечності керівників та відповідальних осіб за протипожежний стан ферм, складів, майстерень тощо.

При перевірці стану пожежно-сторожової охорони було виявлено порушення в колгоспах «Заповіт Леніна», імені газети «Правда», імені Гагаріна. Так, у першому з них під час перевірки встановлено, що чергування членів правління у нічний час не проводиться. Пожежний автомобіль не обладнаний радіостанцією. На твориницьких фермах № 1 та № 3 кімнати, де встановлено телефони, замкнені і сторожі не мають ключів від них.

У колгоспі імені газети «Правда» дело для зберігання пожежного автомобіля використовується для стоянки колгоспного автобуса. Чергування членів пожежно-сторожової охорони не організоване, немає і техніки для пожежогасіння. Під час перевірки сторожа молодіс-

товарної ферми № 1 К. О. Грищенко на робочому місці не було.

У колгоспі імені Гагаріна пожежний автомобіль обладнаний радіостанцією, а от чергування членів правління по перевірці роботи нічних

сторожів не організовано. На молочнотоварній фермі № 2 немає телефонного зв'язку. На третій та четвертій фермах під час перевірки деяких сторожів на роботі не було. Усі вищезазначені порушення відпо-

відних правил та інструкцій ніяк не можна вважати дрібницями. Кожне з них — передумова до пожежі, того величезного нещастя, що призводить до людських і матеріаль-

них жертв, збитків. І керівникам, і громадськості слід наполегливо боротися з порушеннями правил протипожежної безпеки, з особами, які не виявляють пильності, не бережуть народне добро.

В. КРИВОРУЧКО,
інспектор інспекції держпожнадзора райвідділу внутрішніх справ.

Василь Г. Ігорович Крохмаль з тих механізаторів, які і в роботі не лінуються, і з дисципліною в ладах. Саме такої думки про нього в колгоспі «Заповіт Леніна». Добре потрудилися недавно механізатори на вивезенні органіки, догляді за посівами озимих культур. На знімку: В. Г. КРОХМАЛЬ.

Фото В. Підпригори.

Різносторонній світ захоплень людей. Одні, продовжуючи сімейні традиції, займаються вишиванням, інші тчуть килими, а чимало й таких, які втілюють своє світобачення, захоплення природою, її гармонією в картинах, різьбі по дереву, у чеканці. Людей, які, займаючись у вільний час справою до душі, створюють речі дивовижної краси, в наших селах багато.

Молодий оператор машинного доїння корів Майського відділку радгоспу Катерина Черкашина, яка в минулому році одержала від кожної корови по 4135 кілограмів молока, вдала не лише до тваринницької справи. Вона — майстер української вишивки. Потяг до вишивання, яке й зараз широко побутує на Прикарпатті, де вона виросла, переросло в справжню пристрасть. Після напруженого трудового дня вона обов'язково знайде час для шитва. Не пропустить жодного журналу з оригінальними малюнками, зразками українського орнаменту. Багато з них оживають на полотні. Однаково вміло вишиває вона і хрестиком, і гладдю. Роботи майстрині демонструвалися на

виставці, організованій під час проведення творчого звіту нашого господарства на сцені районного Палацу культури. Рушники, простирала, накидки, оздоблені українським орнаментом, викликали живий інтерес у трудівників району.

Пенсіонерка Євгенія Пилипівна Антоненко віртуозно в'яже на спицях. Виготовлені її руками вироби прикрашають оселю. Чимало з них вона подарувала знайомим, сусідам. Можна побачити в її кімнатах і дивовижні речі — скриньки, вази. На перший погляд здається, що вони з кришталю. Але досить придивитися уважніше, зрозумієш: чудернацькі візерунки вив'язані із звичайних ниток на спицях. Є. П. Антоненко

поділилася секретом їх виготовлення. Виявляється, вона вив'язує з ниток відповідної конфігурації чи то вазу, чи то скриньку, а потім «заварює» їх у цукрі. А для цього його потрібно зовсім небагато. Після того, як вони висохнуть, здалеку здаються криштале-вими, обманюють зір.

Віктор Миколайович Веремієнко проходив військову службу на флоті, був підводником. Надовго запам'ятався йому романтика служби, дальні походи.

— Тепер у нашому будинку наче морський музей, — розповідає його мати Марія Яківна.

І справді, в оселі чимало макетів різних суден. Тут і парусники, і пароплави. Але особливо вражає макет підводного човна. Він, ніби справжній. Все це виготовлено руками господаря з пластмаси і оргскла. Крім цього, Віктор Миколайович пробує свої сили в чеканці, а ще, виливає з гіпсу різні тварини, натюрморти.

А ось ветерана праці Василія Костянтиновича Бикова знають в селі як хороше художника-аматора. Він відбиває на полотні цікаві сюжети з життя, історії. Заслужовує на увагу картина за мотивами твору Олександра Твардовського «Василь Тюркін». Аматор подарував її клубу. Оригінальністю, свіжістю, реалістичністю відзначається інша його картина «Діти, що біжать від грози».

Серед численних захоплень, занятя до душі у робітниці будівельного цеху радгоспу Ганни Боголюбівни Коток — виготовлення килимів. Робота ця вимагає немало часу, уважності. Зате виходять вони в неї щільними, м'якими, приємними для очей. Годяться вони і на стіну повісити, і на підлогу постелити. Створюють затишок.

А є в нас багато умільців, в руках яких звичайне дерево перетворюється на красиві і потрібні речі. Серед них модельник Володимир Григорович Соха. Він так майстерно

виготовив кухонний набір що був він кращим за той, який бачимо в магазині. Недамо ж, коли він був представлений на виставці робіт народних умільців, то від бажаючих придбати його не було відбою.

А ось слюсар-інструментальник заводу Микола Михайлович Ганжала спеціалізується на роботі по металу. Ті, хто бачив виготовлені ним речі: совки, відра, лопати для чистки снігу, кочери, теж не можуть втриматися від спокуси їх придбати. Вони зручні, мають хороший естетичний вигляд.

Найкращі речі, виготовлені їх руками, умільці подарували для виставки, яка незабаром буде організована в селі. А ще в господарстві планують створити кооператив, де б виготовлялися на замовлення людей предмети, потрібні в домашньому господарстві. Попит на які в селі є.

Л. БЕЛАЯ,
статистик радгоспу Мезе-
няського цукрокомбінату.

Тісні зв'язки склалися у тваринників нашої ферми з учнями місцевої десятирічки. Вони тут часті гості. Шкільна агітбригада щоразу готує цікавий репертуар.

Цього разу разом з ними завітали на ферму культпрацівники. Завідуюча Освітським філіалом центральної районної бібліотеки Л. Г. Ігнатуша зробила обмін художньої літератури, а завідувача сільським клубом В. А. Пагутько випустила «блискавку» на честь передового оператора машинного доїння ферми Є. С. Третьяка, яка надоїла в січні від кожної корови по 248 кілограмів молока при зобов'язанні 230 кілограмів.

Виступ агітбригади розпочався віршем «Мир», який прочитала Тетяна Гудим. З великим інтересом слухали тваринники пісні «Гіля, гуси» у виконанні Віктора Тряпича та Інни Кисіль. Щирими оплесками були нагороджені виступи Олени Дворнік, Людмили Грищенко, Олени Самбур. Акомпанував на баяні В. Т. Орлов.

М. ЗМИСЛА,
оператор машинного доїння корів молочно-товарної ферми № 3 колгоспу «Хвиля революції».

Без особливих зусиль подолав відстань від Західного Берліна до міста Саарбрюккен автомобіль на сонячних батареях (на знімку), виготовлений одним західнонімецьким автолюбителем. Корпус «солом'яний» складений з сонячних панелей площею 8 квадратних метрів і може розвивати швидкість до 130 кілометрів на годину.

(Фотохроніка ТАРС—РАТАУ).

СПОРТИВНА ХРОНІКА

У Краснопілському шахтовому клубі «Чудо пішак» відбулися обласні зональні змагання на приз ЦК ВЛКСМ «Біла тура». Успішно виступила команда нашого району.

У Конотопі проведено обласні змагання із зимового багатоборства комплексу ГПО. У загальному заліку команда нашого району посіла друге

Здобувши першість, шахісти тепер беруть участь у фінальній частині турніру. І тут вже встигли обіграти спортсменів з Конотопа з рахунком 5:0.

В уроціш; Бабачина відбулися районні змагання юних лижників. Найкраще виступили спортсмени Краснопілської, Великобобриської, Славгородської середніх шкіл, які відповідно зайняли перше, третє місце. Серед восьмирічних шкіл призерами стали юні лижники з Малої Рибичі, Порозка і Лозової.

Чемпіонами лижних змагань стали Ганна Савченко і Сергій Герман з Краснопілської середньої школи, Оксана Гротан з Малорибицької і Микола Грищенко з Лозівської восьмирічних шкіл. Серед призерів також Ок-

місце. Успішно виступили усі спортсмени, а Світлана Байда навіть стала переможцем у своїй віковій групі. Її включено до складу збірної області.

сана Савченко, Світлана Гарбуз, Андрій Голованов, Володимир Грицаєнко з Краснопілської середньої школи, Наталія Згонник з Порожківської, Оля Охотникова, Володимир Макієнко і Геннадій Лисенко з Малорибицької восьмирічних шкіл. Чимало учасників змагань показали також відмінні результати. Серед них — Леонід Цибулько, Віталій Роземблат, Олександр Мальцев, Віталій Міщенко. Світлана Леунова, Наталія Бесараб з Краснопілля.

М. ЛЕБЕДЕНКО,
голова райспорткомітету.

З ПОЕТИЧНОГО ЗОШИТА

СТРІЧАЛА МАТИ ПОЇЗДИ

Їм не було податися куди.
Хоч світ, здавалось, був
такий широкий...
А через станцію котились
поїзди
Голодним тридцять третім
роком.
Надворі тепла видалась пора,
І на пероні люди животіли:
Хто вже був мертвий, хто
ще вмирав.
Та не було про те нікому діла,
Морив страшний нещадний
голод.
Кудись у безвість колії вели...
Двоє діток. — уже безсилі
гратись.
Немічно на пероні прилягли,
Над ними нахилилась бідна
Мати.

Не пам'ятає, як вона змогла
їх сторожко закутати в
ряднину.
Як у вагон обох їх підняла
І як сама зайшла до середини,
Засунула записочку-листок
І охоронну пам'ятку — ікону,
Поклала двох своїх
знекровлених діток
І, плачучи, покинула вагона.
Мати затим жила, як у чаду.
І мріяла, що в порятунку діти
Переживуть і голод, і нужду.
Зведе їх доля з Матір'ю

зустрітись.
Товкла у ступі кору, жолуді,
Довбля гнилу картоплю на
городі.
Жила на кропиві, на лободі.
На всім їстівним, що
вважалося в народі.

У їжу йшла всіляка шолуха,
Все, що земля родила,
різне зело...
А мор людський не меншав.
не вщухав.
Косила смерть 'колись
красиві села,
Мов ненажерливий якийсь
удав.
Голодну смерть собі обравши
в поміч.
Народ наш український
оббирав
Восьмипудовий
Лазар Каганович.
Через проклятих, море
людських сліз.
Як навислих опричників
загони.

Його підручні нищпорили
скрізь,
Всіляко попираючи закони,
В підпіччя зазирали, у лохи.
І, обцяючи в'язницю, або
«вишук»,
У селах переляканих,
глухих
Шукали у колгоспників
«надлишків».
Квасоллю забирали в
вузолках,
Залишену на весну, на
насіння,
Зерно змітаючи по всіх
кутках,
Виконували хлібозаготівлю.
Люди, осліплені надією
в грудях,

Ішли на працю — гнані і
голодні —
Можливо, ще тоді чекали
того дня
Що в нас розпочинається
сьогодні
Долали труднощі, бо ставилась
мета,
Далека, недосяжна вічна
мрія.
І кожен у майбутньому витав,
Плекаючи казкову ту надію.
На залізничних зморених
путях

До старості глибокої, до кону
Нещасна Мати все своє життя
Стрічала й проводжала

ешелони.
Які в житті її тяжкими
були дні!

Не знала Мати, де себе
підіти,
Десь там, у голубій незнаній
далині,

Можливо, що жили її
щасливі діти.
І марилося, що прийде
ще суддя,
Злочинців жде належна

нагорода...
І проклинала Сталіна—вождя,
Гнобителя обдурених народів:
Минулого спинили ми потік,
Що про Майбутнє маємо
сказати.
Щоб вірилось, — і нині,
і повік, —
І щоб у те повірила і Мати?

Л. ДІДОРЕНКО.
с.мт. Краснопілля.

Продовжується

будинку по вулиці Чкалова, 64.
Є сарай, погріб, присадибна ді-
лянка 9,14 га. Звертатися на
адресу: с.мт. Краснопілля, вул.
Турецька, 2

Заступник редактора
О. КОЗИР.

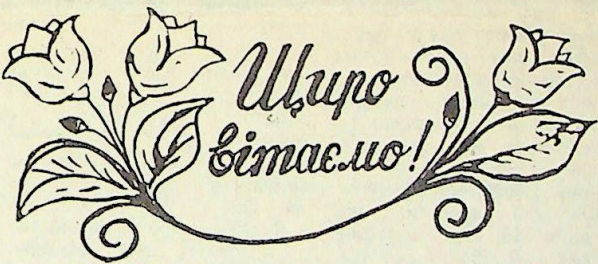

СОНЯЧНИЙ КУТОЧОК

Колектив Краснопілського авто-
підприємства 15940 щиро вітає водія
вантажного автомобіля

МАРТИНЕНКА Віктора Васильовича

з 50-річчям з дня народження.
Бажає ювіляру міцного здоров'я, сі-
мейного благополуччя, нових успіхів у
праці на благо рідної Вітчизни.

МАКАРЕНКО Катерину Никифорівну — робітницю Красно-
пілського заводу продоварів, — з днем народження. Бажаємо
міцного здоров'я, щастя, радості, добра.
КОЛЕКТИВ ЗАВОДУ ПРОДОВАРІВ.

ЛИТОВЧЕНКА Василя Миколайовича — жителя с.мт. Красно-
пілля, — з днем народження. Бажаємо йому міцного здоров'я,
довгих років життя. ДРУЖИНА, ДОЧКА, ТЕСТЬ, ТЕЩА.

ЛИМАР Ольгу Василівну — жительку с. Рясне, — з днем на-
родження. Бажаємо міцного здоров'я, щастя, сімейного благо-
получчя.

МАТИ, БАТЬКО, ЧОЛОВІК, ДІТИ, СЕСТРИ.

БОРИСОВУ Оксану Семенівну — жительку с.мт. Краснопілля,
— з днем народження. Бажаємо щастя, здоров'я, довгих років
життя. ДОЧКА НАТАЛІЯ, ЗЯТЬ, ОНУКА.

Колектив районної державної насаднєвої інспек-
ції глибоко сумує з приводу смерті колишнього на-
чальника

БУДАЧЕНКО Рози Степанівни
і висловлює співчуття рідним та близьким покійної.

Колектив працівників Краснопілської централізо-
ваної бібліотечної системи висловлює глибоке спів-
чуття старшому бібліотекарю дитячої бібліотеки
Н. О. Кононенко з приводу смерті її матері

БУДАЧЕНКО Рози Степанівни.

З ПРИВОДУ ОГОЛОШЕНЬ
ДЗВОНІТЬ ПО ТЕЛЕФОНУ
5-10-04.

Адміністрація, партійна і профспілквова організація
районного агропромислового об'єднання глибоко су-
мують з приводу смерті колишнього начальника рай-
онної державної насаднєвої інспекції, члена КПРС
БУДАЧЕНКО Рози Степанівни
і висловлюють співчуття рідним та близьким по-
кійної.

Колектив Краснопілської МПМК-12 висловлює
глибоке співчуття слюсарю Будаченку Олександр
Івановичу з приводу тяжкої втрати — смерті його
дружини
Рози Степанівни.

ТЕЛЕФОНИ:

редактора — 5-12-80, заступник редак-
тора — 5-13-64, відповідальний секретар
— 5-10-04, відділ: партійного жит-
тя — 5-13-64, сільського господарства,
лісів та масової роботи — 5-13-06, ре-
дакції радіомовлення та бухгалтерії —
5-11-95, друкарні — 5-12-92.

Газета виходить у вівторок, четвер і суботу.
Друк офсетний. Обсяг і друкування аркуш
приведений до формату 2-х полос А—2
(44,2x60 см). Тираж 10400. Індекс 61526.

Замовлення № 729

ЗАВІРЯЮЧИЙ НАГИС

В даній справі пронумеровано 2 аркушів

(два)

« 13 » липня 2001.

Посада головний спеціаліст

Підпис

Крижаненко